

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Reného Fischera a soudkyň Mgr. Halky Hovorkové a JUDr. Martiny Tvrdkové ve věci

žalobkyně:

D. K., narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Tiborem Stano
sídlem AK Husovo nám 529, 390 02 Xxx

proti

žalovanému:

SBS DŘEVOSTAVBY, s.r.o., IČO 25721283
sídlem Francouzská 55/52, 120 00 Praha 2
zastoupena advokátem JUDr. Milanem Kocourkem
sídlem AK Václavské nám. 56, Palác Fénix, 110 00 Praha 1

bezplatné odstranění vad

k odvolání žalobkyně a žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 18. 4. 2024, č. j. 16 C 195/2011-1506,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. **potvrzuje** ve znění:

Žalovaný je povinen bezplatně odstranit vady díla, a to stavby budovy č. p. xxx
- rodinný dům, která je součástí parcely st. xxx - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 194 m², v obci Xxx a části obce Xxx a katastrální území Xxx u Xxx, zapsaného na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Xxx, spočívající:

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

1/ v praskání růžků střešních tašek, a to výměnou střešního pláště (krytiny) a přitom dodržet předepsané dilatační spáry mezi jednotlivými taškami a pokládku krytiny provést přesně podle Technologického postupu výrobce tašek KN Beta 5/2017 a KN Beta 10/2019 a Pravidel pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy z r. 2014 ve lhůtě 8 měsíců od právní moci rozsudku.

- II. Ve výroku II. v části ohledně uložení povinnosti žalovanému bezplatně odstranit vady díla, a to estetické vady na dřevěném obložení štítů stavby budovy č. p. xxx - rodinný dům, která je součástí parcely st. xxx - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 194 m², v obci Xxx a katastrální území Xxx u Xxx, zapsaného na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Xxx, spočívající v rozdílném barevném odstínu a v použití méně kvalitního spojovacího materiálu - hřebů a v jejich poškození pozinkované svrchní vrstvy zatloukáním, a to výměnou korodujícího spojovacího materiálu za nerezový a odstraněním neestetických šmouh na dřevě fasády novým obložením nebo hloubkovým zbroušením a poté sjednocením nátěru s okolními částmi štítu a ve výroku III. se rozsudek soudu prvního stupně **potvrzuje.**
- III. Ve výroku IV. se rozsudek soudu prvního stupně **mění** jen tak, že výše nákladů řízení, které je žalobkyně povinna zaplatit státu, činí 76 413 Kč, jinak se v tomto výroku **potvrzuje.**
- Ve výroku V. se rozsudek soudu prvního stupně **mění** jen tak, že výše nákladů řízení, které je žalovaný povinen zaplatit státu, činí 26 413 Kč, jinak se i v tomto výroku **potvrzuje.**
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně shora označeným rozsudkem rozhodl tak, že

výrokem I. uložil žalovanému povinnost bezplatně odstranit vady díla, a to stavby budovy č. p. xxx

- rodinný dům, která je součástí parcely st. xxx - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 194 m², v obci Xxx a části obce Xxx a katastrální území Xxx u Xxx, zapsaného na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Xxx, spočívající:

1/ v praskání růžků střešních tašek, a to výměnou střešního pláště (krytiny) a přitom dodržet předepsané dilatační spáry mezi jednotlivými taškami a pokládku krytiny provést přesně podle Technologického postupu výrobce tašek a Pravidel pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy ve lhůtě 8 měsíců od právní moci rozsudku,

výrokem II. rozhodl, že se žaloba zamítá ohledně povinnosti žalovaného provést opravu střechy, který by měl spočívat (správně zjevně která by měla spočívat, pozn. odvolacího soudu) v opravě spočívající:

2/ v ohybu přesahu krovu, a to výměnou nosné střešní konstrukce tak, aby nevznikly žádné průhyby a tašky pak mohly být položeny na rovnou střešní konstrukci střešního pláště, jak vyžadují Pokyny výrobce tašek i Pravidla pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy,

3/ v rozteči lat'ování pro pokládku tašek, a to kompletním přelat'ováním střešní nosné konstrukce při dodržení Pokynů výrobce tašek i Pravidel pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy,

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

4/ v nedodržení minimální velikosti větracího průřezu pod taškovou krytinou, a to zvýšením tloušťky kontralatí tak, aby byla dodržena ČSN a Pokyny výrobce tašek a Pravidla pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy,

5/ v průhybu krovu nad povolenou mez, a to výměnou nosné střešní konstrukce za dostatečně naddimenzovanou tak, aby nevznikly žádné průhyby a tašky pak mohly být položeny na rovnou střešní konstrukci střešního pláště, jak vyžadují Pokyny výrobce tašek i Pravidla pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy.

Dále soud prvního stupně **výrokem II.** (??) zamítl žalobu, na základě níž by měl být žalovaný povinen bezplatně odstranit vady díla, a to estetické vady na dřevěném obložení štítů stavby budovy č. p. xxx - rodinný dům, která je součástí parcely st. xxx - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 194 m², v obci Xxx a katastrální území Xxx u Xxx, zapsaného na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Xxx, spočívající v rozdílném barevném odstínu a v použití méně kvalitního spojovacího materiálu - hřebů a v jejich poškození pozinkované svrchní vrstvy zatlučením, a to výměnou korodujícího spojovacího materiálu za nerezový a odstraněním neestetických šmouh na dřevě fasády novým obložení nebo hloubkovým zbroušením a poté sjednocením nátěru s okolními částmi štítu.

Výrokem III. soud prvního stupně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, **výrokem IV.** uložil žalobci povinnost zaplatit ČR – Obvodnímu soudu pro Prahu 10 náhradu nákladů řízení ve výši 122 497,88 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku a konečně **výrokem V.** určil, že žalovaný je povinen zaplatit ČR – Obvodnímu soudu pro Prahu 10 náhradu nákladů řízení ve výši 72497,88 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Takto soud prvního stupně rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala bezplatného odstranění vad díla na domě č. p. xxx v obci Xxx, blíže specifikovaného výše, které pro ni provedl žalovaný na základě smlouvy o dílo.

2. Soud prvního stupně ve věci rozhodoval v pořadí již čtvrtým rozsudkem. Jeho první rozsudek ze dne 5. 8. 2014, č. j. 16 C 195/2011-175, kterým bylo žalobě vyhověno, byl k odvolání žalovaného zrušen usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2015, č. j. 90 Co 627/2014-208 a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Prvostupňovému soudu bylo uloženo žalobkyni poučit podle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. o nutnosti doplnit skutková tvrzení ohledně reklamace vada díla a označit důkazy k jejich prokázání, dále odvolací soud uvedl zejména to, že není zřejmé, z jakého důvodu k poškození tašek došlo, soudu prvního stupně uložil zabývat se otázkou promlčení a tím, že žalobkyně v mezidobí změnila svoji volbu, pokud jde o způsob odstranění vad. Rovněž tak odvolací soud konstatoval, že žalobní petit je nepřesný a nevykonatelný. Druhým rozsudkem ze dne 26. 11. 2015, č. j. 16 C 195/2011-290, soud prvního stupně žalobě na bezplatné odstranění vad díla znovu vyhověl a rozhodl o nákladech řízení účastníků a státu. Tento rozsudek byl k odvolání žalovaného zrušen usnesením Městského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2016, č. j. 62 Co 63/2016-328, ve znění opraveného usnesení ze dne 30. 8. 2019, č. j. 62 Co 63/2016-811 a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Soud prvního stupně měl v dalším řízení žalobkyni vyzvat postupem podle § 5 a § 43 odst. 1 o. s. ř. k odstranění vad žaloby, pokud jde o formulaci žalobního petitu tak, aby bylo zřejmé, jakým způsobem žalobkyně požaduje odstranění vad díla. Dále se prvostupňový soud měl zabývat znovu důvodností žaloby, a především v této souvislosti zkoumat námitku promlčení vznesenou žalovaným. V souvislosti s vadami díla odvolací soud konstatoval, že žalobkyně vadu díla spočívající v odlamování růžků střešních tašek reklamovala opakovaně několikrát a počátek běhu čtyřleté promlčecí doby je třeba stanovit pro každou reklamaci zvlášť.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

Poprvé žalobkyně reklamovala tuto vadu již 23. 6. 2005 a všechny další reklamace již byly jen opakováním reklamace předchozí. V reklamaci z 23. 6. 2005 však není obsažena druhá vada spočívající v rozdílném barevném odstínu a použití méně kvalitního spojovacího materiálu.

3. Třetím rozsudkem ze dne 7. 3. 2019, č. j. 16 C 195/2011-750, soud prvního stupně žalobě na bezplatné odstranění vad díla na uvedené nemovitosti zcela vyhověl výroky I. a II. rozsudku. Ve výrocích III. a IV. rozhodl o nákladech řízení účastníků a státu tak, že žalovaného zavázal k povinnosti nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 74 958,27 Kč v třídní lhůtě od právní moci rozsudku k rukám advokáta MUDr. Tibora Stano, dále mu uložil povinnost zaplatit České republice – soudu prvního stupně náhradu nákladů řízení ve výši 83 006,36 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Soud prvního stupně vyšel z toho, že žalobkyně podáním ze dne 17. 6. 2016 odstranila vady žalobního petitu, v němž uvedl, jakým způsobem požaduje bezplatné odstranění vad díla a v intencích tohoto žalobního návrhu také rozhodl. Uzavřel, že mezi účastníky byla uzavřena dne 2. 2. 2004 smlouva o dílo, to bylo žalobkyni předáno dne 17. 2. 2005 se soupisem nedodělků, které měly být odstraněny do 31. 3. 2005, což se ovšem nestalo a žalobkyně odstranění vad urgovala. Prvostupňový soud výsledně dovodil, že žalobkyně vady díla reklamovala včas a žalobu na bezplatné odstranění vad podala v obecné čtyřleté promlčecí lhůtě. Na zjištěný skutkový stav aplikoval zákon č. 513/1990 sb. kdy ve znění účinném do 31. 12. 2013 - obchodní zákoník, ve zkratce obch. zák.
4. Městský soud v Praze jako soud odvolací k odvolání žalovaného svým rozsudkem ze dne 11. 9. 2019, č. j. 62 Co 154/2019-815, ve znění opravného usnesení z téhož dne rozsudek soudu prvního stupně ze dne 7. 3. 2019 potvrdil ve výrocích o věci samé I. a II. a ve výroku III. o nákladech řízení účastníků, změnil ho ve výroku IV. o nákladech řízení státu tak, že náklady řízení státu činí 68 006,36 Kč, jinak ho i v tomto výroku potvrdil podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný a rozhodl o nákladech odvolacího řízení. Odvolací soud konstatoval, že soud prvního stupně po doplnění důkazního řízení zjistil skutkový stav správně a tento správně posoudil po stránce právní. Přisvědčil jeho názoru o tom, že žalobkyně vady díla reklamovala včas, k čemuž zejména, poznamenal, že v říjnu 2008 byla provedena podstatná oprava střechy, kterou byly odstraněny dosud reklamované vady, střecha poté byla bez vad a pokud se vady střechy znovu objevily, tak je třeba dovodit, že se jedná o novou reklamaci, která byla rovněž uplatněna řádně a včas podle § 562 odst. 2 obchodního zákoníku – reklamace z 18. 12. 2008. Žalobkyně vady díla reklamovala poprvé řádně již dne 23. 6. 2005, respektive při předání díla 17. 2. 2005, estetickou vadu pak reklamovala, dne 19. 10. 2006, nicméně odvolací soud vyšel z toho, že po opravě střechy v říjnu 2008 byla žalobkyní uplatněna nová reklamace, která byla uplatněna řádně a včas. Čtyřletá promlčecí doba podle § 397 obchodního zákoníku se tak počítá od včasného oznámení vady během záruční doby, v daném případě od 18. 12. 2008, a pokud žaloba byla u soudu podaná dne 1. 9. 2011, je zřejmé, že se tak stalo během promlčecí doby a nárok žalobkyně proto promlčen není. Nadto odvolací soud konstatoval, že i kdyby žalobkyně svůj nárok neuplatnila u soudu v obecné čtyřleté promlčecí době, tak vznesená námitka promlčení ze strany žalovaného by byla hodnocena jako rozporná s dobrými mravy, k níž by soudy nepřihlížely. Tuto svou argumentaci odvolací soud podrobně rozebral.
5. Opravným usnesením ze dne 11. 9. 2019, č. j. 62 Co 154/2019-822, odvolací soud ve svém rozsudku z 11. 9. 2019 opravil ve výroku III. chybně uvedenou částku 4 205 Kč, kterou nahradil správnou částkou 6 383 Kč.
6. Nejvyšší soud ČR k dovolání žalovaného rozsudkem ze dne 26. 5. 2021, č. j. 32 Cdo 3915/2019-865, rozsudek Městského soudu v Praze 11. 9. 2019 ve znění opravného usnesení z téhož dne a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu ze dne 7. 3. 2019 zrušil a věc vrátil Obvodnímu soudu pro Prahu 10 k dalšímu řízení. Nejvyšší soud ČR shledal dovolání přípustné v rozsahu, v němž byla napadena část výroku I. rozsudku odvolacího soudu, kterou byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně v prvním výroku, tedy ohledně vad střechy, a to pro řešení procesní otázky, zda tento výrok je materiálně vykonatelný. Dovolání bylo shledáno přípustným též v rozsahu, jíž byla napadena další Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

část výroku I. rozsudku odvolacího soudu, kterou byl rozsudek potvrzen rozsudek soudu prvního stupně v druhém výroku, tedy ohledně estetické vady dřevěného obložení štítů, neboť odvolací soud se tím, že dospěl k závěru o včasné oznámení této vady a nedůvodnosti námitky promlčení týkající se tohoto nároku, odchýlil od ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu ČR.

7. Nejvyšší soud ČR neshledal rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. materiálně vykonatelným a soud prvního stupně opětovně vytkl pochybení, když se touto otázkou nezabýval. Uvedeného pochybení se dopustil též odvolací soud, který považoval žalobkyní navržený jeho petit po jeho úpravách za dostatečně určitý srozumitelný tedy jednoznačný. K tomu dovolací soud konstatoval, že z výroku rozhodnutí není zřejmé, jaká konkrétní norma není ČSN má být dodržena, norma není blíže označena, z odůvodnění nelze ani seznat, zda a v jakém rozsahu jsou vzájemně souladné či rozporné Pokyny výrobce tašek a Pravidla pro skrývání střech pálenou a betonovou krytinou, Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy, protože tyto interní předpisy rovněž nejsou specifikovány. Odvolací soud se tak při posouzení otázky materiální vykonatelnosti výroku rozsudku odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu.
8. Nejvyšší soud ČR nepřisvědčil ani závěrům soudů ohledně posouzení otázky včasnosti uplatnění estetických vad dřevěného obložení štítu domu a promlčení nároku žalobkyně na jejich odstranění. K tomu uvedl, že je třeba rozlišovat existenci vady, dobu, ve které musí objednatel vady díla zhotoviteli oznámit (reklamační lhůtu) a promlčecí dobu, ve které musí být právo z odpovědnosti za vady uplatněno u soudu. Objektivní reklamační lhůta v případě skryté vady odpovídá délce záruční doby, pokud ale nastanou okolnosti předpokládané v § 428 odst. 3 obchodního zákoníku, není délka reklamační doby omezena. Aby nedošlo k jejich promlčení, musí práva z odpovědnosti za vady, resp. nároky za záruky za jakost uplatněny v promlčecí době u soudu. Žalovaný tvrdil, že žalobkyně nesplnila svoji povinnost včas oznámit estetickou vadu díla na dřevěném obložení štítu domu a namítl též promlčení tohoto nároku. Při posouzení toho, zda nárok žalobkyně na odstranění této vady byl uplatněn u soudu v promlčecí době podle § 397 obchodního zákoníku, odvolací soud vycházel z toho, že počátek běhu promlčecí doby podle § 393 odst. 2 věta druhá obchodního zákoníku je třeba spojit s uplatněním nové reklamace po opravě střechy z října 2008, nikoliv již s předchozími reklamacemi, což se ovšem zjevně vztahuje pouze k vadám týkajících se střechy domu. Otázkou promlčení nároku na odstranění vad dřevěného obložení štítu domu se odvolací soud řádně nezabýval a vycházel z toho, že tento nárok promlčen není. Nejvyšší soud ČR tak odvolacímu soudu vytkl, že z odůvodnění jeho rozhodnutí není zřejmé, k jakému datu byl stanoven počátek běhu promlčecí doby ve vztahu k tomuto uplatněnému nároku na opravu estetických vad dřevěného obložení štítu domu a na základě čeho jej považoval za včas uplatněný u soudu v průběhu promlčecí doby dne 1. 9. 2011. V závěru svého rozhodnutí Nejvyšší soud ČR poznamenal, že je třeba přihlídnout též k námitce žalovaného ohledně toho, zda se reklamace týkaly obou štítů domu.
9. V dalším řízení žalobkyně žalobu vzala žalobu částečně zpět ohledně výroku II. rozsudku soudu prvního stupně ze dne 7. 3. 2019, kterým měla být žalovanému uložena povinnost bezplatně odstranit vady díla, a to estetické vady na dřevěném obložení štítu domu specifikované nemovitostí spočívající v rozdílném barevném odstínu a použití méně kvalitního spojovacího materiálu – hřebů a v jejich poškození pozinkované svrchní vrstvy zatloukáním, a to výměnou korodujícího spojovacího materiálu za nerezový o odstranění neestetických šmouh na dřevě fasády novým obložením nebo hloubkovým zbroušením, a poté sjednocením nátěru s okolními částmi štítu do 30 dnů od právní moci rozsudku. Soud prvního stupně svým usnesením 31. 3. 2022, č. j. 16 C 195/2011-1001, řízení v tomto rozsahu zastavil, opravným usnesením ze dne 5. 5. 2022, č. j. 16 C 195/2011-1023, své rozhodnutí opravil. K odvolání žalovaného Městský soud v Praze jako soud odvolací usnesením z 1. 7. 2022, č. j. 62 Co 193/2022-1041, 62 Co 194/2022 usnesení soudu prvního stupně 31. 3. 2022 ve znění opravného usnesení ze dne 5. 5. 2022 změnil tak, že částečné zpětvzetí žaloby ze dne 10. 9. 2021 není účinné, a to z důvodů uvedených v § 96 odst. 6 o. s. ř. kdy důvodem částečné zpětvzetí žaloby bylo to, že žalovaný sice žalobkyni plnil, avšak činil tak v

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

důsledku pravomocného rozhodnutí soudu, kdy podle tvrzení žalobkyně ve dnech 2. 1. 2019 a 3. 11. 2019 estetické vady díla odstranil. Za tohoto stavu zpětvzetí žaloby nemůže být účinné.

10. Soud prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí stručně zrekapituloval obsáhlý průběh řízení a stručně uvedl obsah jednotlivých (vybraných) důkazů, které byly v řízení provedeny. Nepřipustil důkazní návrh žalovaného zpracováním nového znaleckého posudku, dále zápisem o předání výsledků geodetických prací včetně grafu, jakož i výkresem krovu s doplněným komentářem v rámci zachování zásad rychlosti a hospodárnosti řízení, když skutkový stav byl zjištěn úplně ostatními důkazy. Pod bodem 25 odůvodnění svého rozhodnutí pak shrnul v podstatných bodech skutkový stav, který následně zjistil. Ten uvádí odvolací soud v doslovném znění.
11. Žalovaný je odbornou firmou pro výstavbu dřevěných domů určených i k trvalému bydlení, má odborné znalosti a zkušenosti, v daném případě zajistil dokumentaci pro stavební povolení, jakož i pro výstavbu domu. Dílo bylo předáno 17. 2. 2005, kde je uvedeno, že zevrubnou prohlídkou nebyly zjištěny žádné vady, které by bránily používání a provozování díla. Seznam je v příloze protokolu, které měly být odstraněny do 31. 3. 2005, žalovaný však vady ve smluveném termínu neodstranil a žalobkyně jej urgovala dopisem ze dne 23. 6. 2005, tj. opravu fasády na východní straně a kvalitu tašek a příp. další. reklamace tašek byla dále urgována i dopisem ze dne 19. 10. 2006 a dopisem ze dne 10. 1. 2007. Žalovaný nahradil 100ks střešních tašek, jakož i provedl opravu nátěru štítu, avšak neodborně, což bylo znalecky posouzeno, takže se vada jak na štítu, tak i se střešními taškami projevila. Znalec Samec a M., jakož i spol. Bestex s.r.o. shodně objasnili, že příčinou vad je celý komplex závad, počínaje střešní konstrukcí, instalací tašek, laťování a nedodržení větracího průduchu, což je v rozporu s platnými technickými i E normami, čímž dochází k odlamování růžků tašek. První reklamace v roce 2005 byla uznána, druhá se týkala 30 kusů tašek uplatněná dne 19. 10. 2006 a dalších vad, které žalovaný neuznal, jakož byla odmítnuta i vada estetická. Žalobkyně nemohla jinak než své nároky uplatňovat jednotlivě, neboť problém nosnosti střechy byl zjištěn až znaleckým posudkem, takže reklamace vady byla uplatněna 15. 6. 2011, dříve se žalobkyně o příčině vad nedozvěděla. Žalobkyně reklamaci uplatnila v rámci sjednané záruční doby bez zbytečného odkladu, tj. nejdříve hned při předání v roce 2005, kdy se jednalo o vadu zjevnou – odlomené růžky na střešních taškách byly viditelné, jakož i estetický vzhled nedokonalého nátěru a pak 15. 6. 2011, kdy se jednalo vadu skrytou, neboť se až po opravě a několika letech začala projevovat tatáž vada, o které žalobkyně nemohla vědět /rozsudek NS ČR 32 Cdo 2422/2014 Názor odvolacího soudu, že by měla být provedena identita tašek, vyvrátilo důkazní řízení, v němž bylo prokázáno, že vadné tašky byly odvezeny, část jich byla předána k laboratorní kontrole, takže identitu nelze reálně provést. Svou úlohu v tomto případě hraje i doba, která uplynula od předání díla s vadami a nedodělkami přes 10 let. Odlamování růžků se dle fotografií vyskytlo v celé šíři střechy, tj. nikoliv pouze v místě, kupř. antény, komínu, kde by mohly být růžky poškozeny chůzí zaměstnanců.
12. Zjištěný skutkový stav posoudil po právní stránce podle zákona č. 513/1991 Sb. – obchodního zákoníku účinného do 31. 12. 2013, když účastníci si ve smlouvě o dílo v článku XX režim obchodního zákoníku pro vztahy vyplývající z této smlouvy sjednali. Dále se zabýval otázkou promlčení, k čemuž odkázal na § 397 a následujících obchodního zákoníku. Vyšel z toho, že dům byl předán na základě předávacího protokolu dne 17. 2. 2005 se seznamem nedodělků a závad, byla zdůrazněna záruka ve smyslu podmínek smlouvy z 2. 2. 2004, nejednalo se tedy o předání díla bezvadného, když některé vady byly uplatněny již při předání, tedy včas. Od této doby počíná běžet záruční lhůta jakožto i lhůta promlčení. Požadované reklamace byly uplatněny, pokud se týká zejména kvality tašek, dne 23. 6. 2005, 19. 10. 2006, 10. 1. 2007, 31. 1. 2008, 24. 4. 2008, 4. 6. 2008, 11. 7. 2008, dále pak další korespondencí účastníků. Žalobkyně od počátku požadovala bezplatné odstranění vad, poté dopisem ze 4. 6. 2008 zmínila možnost požadovat slevu z díla, s čímž žalovaný nesouhlasil, žalobkyně svůj požadavek na slevu uplatnila znovu a tuto navýšila, nicméně ve své další korespondenci a v žalobě již setrvala na bezplatném odstranění vad (§ 564, § 436 odst. 1 obchodního zákoníku).

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

13. V případně vady spočívající ve vadné střeše soud prvního stupně shrnul, že první reklamace byla učiněna dne 23. 6. 2005, bylo v ní konstatováno ulamování růžků na střeše a neopravení fasády tato vada byla po urgencích vyřízena výměnou sto kusů střešních tašek dne 15. 10. 2008, druhá reklamace však následovala 15. 6. 2011 a další 19. 4. 2012, žaloba byla podána 1. 9. 2011, vady odstraněny nebyly, pouze byly vyměňovány jednotlivé střešní tašky, vada tedy trvá i nadále, podle soudu tak nejdříve promlčecí doba mohla běžet od zásadní opravy střechy od 15. 10. 2008, pokud žaloba byla podána 1. 9. 2011, byla podána včas a nárok promlčen není. K tomu soud prvního stupně zaznamenal, žalovaný se v průběhu reklamací snažil vadu na střeše odstranit, avšak vada odlamování růžků se projevuje opakovaně a podle znaleců se bude projevovat i nadále pokud nedojde ke stavební nápravě. Soud prvního stupně k tomu odkázal na provedené dokazování, zejména závěry znaleckého posudku znalce Ing. Samce, včetně jeho výpovědi, dále na odborné vyjádření Ing. Meduny a jeho dodatečně výslech, znalecký posudek společnosti Bestex s.r.o., který poukázal na nesoulad s platnými normami. S tímto posudkem souhlasil i znalec Ing. Mikeš. Soud prvního stupně tak žalobě vyhověl s tím, že s poukazem na odborné posouzení znalcem Ing. Mikešem uzavřel, že postačí výměna střešních tašek, neboť krov zůstal nezměněn a během soudního řízení se další odlamování růžků již neobjevilo, tedy střecha plní svoji funkci. Nepřisvědčil názoru žalovaného, o tom, že vady na taškách byly způsobeny fyzickým působením na ně, tedy neodbornou chůzí, neboť fotodokumentace prokazuje, že růžky tašek jsou odlomeny v místech koncových částech střechy, kde by chůze byla takřka nemožná. Záruka na dílo byla stanovena v délce 30 let, žalovaný proto ručí žalobkyni za tyto vady a nedostatky po celou záruční dobu. Soud prvního stupně v tomto rozsahu žalobě vyhověl, tedy uznal žalovaného povinným nahradit střechu novým střešními taškami za splnění potřebných norem ve zbývající části opravy soud nárok zamítl.
14. K estetickým vadám uvedl, že nároky za vady estetické byly uplatněny dne 17. 2. 2005 hned při předání díla, bylo však uvedeno poškození fasády na východním štítě, kdy byla urgována poškozená fasáda na východní straně dne 23. 6. 2005, druhá reklamace fasády západní části byla uplatněna dopisem z 18. 12. 2008, tedy po uplynutí tříleté záruční lhůty ode dne předání díla, na to následuje komunikace účastníků dne 14. 6., 26. 3., 31. 10., 14. 4. a 26. 4. 2010 ohledně opravy a urgency reklamace dopisu z 18. 12. 2008, tj. reklamace západního štítu. Žalobkyně znovu reklamuje dne 18. 6. 2011 provedenou opravu, poukazuje na estetický dojem z domu, reklamaci připomíná dopisem ze dne 4. 8. 2011, reklamaci změnila, původní zněla na východní štít, později reklamuje západní štít, ten však byl uplatněn až dne 18. 12. 2008, tedy po uplynutí tříleté záruční doby. Západní štít tak byl uplatněn opožděně, soud proto druhý nárok na opravu vady štítu na promlčení nároku nepřiznal.
15. O nákladech řízení účastníků soud prvního stupně rozhodl podle § 142 odst. 2 o. s. ř., když úspěch obou účastníků řízení stejný, každý z jedné poloviny. Výrok o nákladech řízení státu odůvodnil § 148 o. s. ř., každému z účastníků uložil povinnost nahradit státu náklady řízení z jedné poloviny s tím, že zohlednil zálohy na tyto náklady, které účastníci v průběhu řízení státu uhradili. Podrobný výpočet provedl pod bodem 35 odůvodnění svého rozsudku.
16. Proti rozsudku se odvolali oba účastníci.
17. Odvolání žalobkyně směřovalo k do výroku II. v části, v níž byla zamítnuta žaloba ohledně uložení povinnosti žalovanému bezplatně odstranit estetické vady díla na dřevěném obložení štítu domu a do nákladových výroků III. a IV.; tedy výrok I. a výrok II. ohledně uložení povinnosti žalovaného provést opravu střechy způsobem popsáním pod body 2 a až 5 a výrok V. rozsudku odvoláním žalobkyně napaden nebyl.
18. Žalobkyně uplatnila odvolací důvody podle § 205 písm. e) a g) o. s. ř., čemuž odkázala na znalecké posudky znaleců Ing. Samce, znaleckého ústavu Bestex spol. s r.o. a znalce Ing. Mikeše Ph.D., kdy k otázce estetické vady všichni znalci uvedli, že podle § 560 odst. 3 a § 428 odst. 3 obchodního zákoníku je nepochybné, že žalovaný porušil své povinnosti spočívající v použití nevhodného materiálu, nevhodných pozinkovaných hřebů a nevhodného technologického postupu spočívajícího

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

v jejich mechanickém zatloukání namísto použití plynové pistole a v důsledku kombinace obojího došlo k této estetické vadě, tedy žalovaný nepostupoval v plnění svých povinností s odbornou péčí a povinnosti porušil. Podle § 560 odst. 3 a § 428 odst. 3 obchodního zákoníku by v případě prodlení s předmětnou reklamací nebyl nárok žalobkyně vázán promlčecí dobou. Žalobkyně má za to, že vady reklamovala včas, když estetické vady reklamovala neformálně ústně a také dopisem ze dne 18. 12. 2008, na to žalovaný reagoval dopisem dopise z 23. 1. 2009, poté provedl opravu, která však zhoršila stav této vady a žalobkyně následnou opravu opětovně reklamovala dne 26. 4. 2010. K tomu poznamenala, že ani jedno z předchozích soudních rozhodnutí soudů obou stupňů, včetně dovolacího soudu nezduvodnilo, proč § 560 odst. 3 a shodně § 428 odst. 3 obchodního zákoníku nebyl aplikován, když žalovaný porušil své povinnosti.

19. Ohledně estetické vady žalobkyně znovu poukázala na to, že na základě výzev žalovaného po rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. 5. 2021 uhradila žalovanému na základě jím zaslaných faktur ze dne 19. 10. 2022 dne 22. 10. 2022 částky 7 390 Kč 41 724,12 Kč, tedy oprava estetické vady byla provedena úplatně, ačkoliv měla být provedena bezplatně.
20. Závěrem se vyjádřila k výroku rozsudku, které odvoláním nenapadla, k tomu uvedla, že s ohledem na závazný názor dovolacího soudu založila do spisu normy – ČSN 73 1901-1 a ČSN 73 1901-2, dále pak založila Pravidla pro navrhování a provádění střech, upravené a doplněné vydání, kolektiv autorů – členů řemeslné rady CKPT, Cech klempířů, pokrývačů a tesařů ČR, Praha 2014 a Technické příručky KM BETA č. 5/2017 a 10/2019.
21. Závěrem navrhl, aby odvolací rozsudek odvoláním napadeném rozsahu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
22. Žalovaný ve svém odvolání napadl výroky I., III. a V. rozsudku a uplatnil odvolací důvody podle § 205 písm. b), d), e) a g) o. s. ř. Soudu prvního stupně vytkl procesní pochybení, když poukázal na to, že se jedná v pořadí již o pátý rozsudek soudu prvního stupně, který však nerespektuje ustanovení § 153 odst. 1 o. s. ř.
23. V další části odvolání žalovaný podrobně rozebral jednotlivé skutkové závěry soudu prvního stupně, zejména pokud jde o závěry, které soud učinil z provedených znaleckých posudků. K tomu akcentoval zejména znalecký posudek znalce Ing. Mikeše, Ph.D., z něhož jednoznačně vyplývá, že konstrukce střechy je pořádku a je užívání schopná. Žalovaný zdůraznil, že v řízení nebylo prokázáno, že by za odlamování růžků střešních tašek byl odpovědný on, tedy že by žalovaný porušil jakoukoliv povinnost, která by pro něj ze smlouvy o dílo či ze zákonného předpisu vyplývala. K tomu uvedl, že soud prvního stupně nesprávně interpretuje závěry znaleckého posudku znalce Ing. Mikeše, respektive výpovědi tohoto znalce, k tomu odcitoval závěry uvedené v napadeném rozsudku v odstavcích 22 a 24, namítl nekompetentnost znalce Ing. Mikeše, když tento není oprávněn podávat jakékoliv posudky či dobrozdání týkající se kvality střešních tašek, důvodů odlamování jejich růžků či provádění pokrývačských prací. Znalec k tomu nemá odpovídající kvalifikaci, jeho znalecké závěry v tomto směru proto nemají žádnou odbornou hodnotu. Sam znalec ostatně při výsledku připustil, že není odborníkem na posuzování těchto záležitostí. Žalovaný podrobně rozebral příčiny odlamování růžku střešních tašek, shrnul, že bylo postaveno najisto, že k tomu nesporně došlo cizím zaviněním, tedy mechanickým poškozením při chůzi po střešní krytině, což vysvětlil tím, že se po střešní krytině v srpnu 2004 a v navazujícím období pohybovali subdodavatelé žalobkyně, kteří obkládali komín a instalovali hromosvod a veškerá zařízení s tím spojená, následně v roce 2008 byla na komíně stříška a před místním šetřením v roce 2010 přibyla na střeše satelitní anténa. To ostatně potvrdil i svědek žalobkyně Ing. H.. Po střeše se také pohybovali znalci při provádění místních šetření, sám znalec Ing. Samec uvedl, že při chůzi p. H. byl konzultantem zaznamenán slabý zvuk praskajících tašek. Z toho žalovaný dovozuje, že jediným a skutečným důvodem poškození růžků střešních tašek byla neodborná chůze po střešní krytině, které se dopustili zejména zaměstnanci subdodavatelů žalobkyně, kteří se po střeše pohybovali minimálně v letech 2010 a 2013, kdy po střešní krytině chodili opakovaně.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

Podíleli se na tom i soudní znalci, když znalec Ing. M. přiznal, že po střešních krytině chodil a praskla pod ním jedna taška. Tento závěr žalovaný podrobně rozebral, několikrát ho zdůraznil a shrnul, že vady způsobené především neodbornou chůzí po střešní krytině jsou zcela vyloučeny z nároku uplatnění záruky.

24. Žalovaný dále poukázal na odůvodnění napadeného rozsudku v bodě 25, kde soud prvního stupně dovodil, že znalec Samec a M., jakož i společnost Bestex s.r.o. zcela shodně objasnili, že příčinou vad je celý komplex závad spočívající ve střešní konstrukci, instalaci tašek, latování a nedodržení větracího průduchu, což je v rozporu s platnými technickými normami, a tím dochází k odlamování růžků tašek. Podle názoru žalovaného takovýto závěr neobstojí v konfrontaci s výsledky dokazování, když znalec Ing. Samec prokázal, že střední krycí šířka dodržena byla, uvedený znalec též vyvrátil nepravdivé tvrzení Ing. Meduny o nedostatečném provětrávání podstřeší.
25. V další části odvolání žalovaný pod bodem IV. odcitoval závěry vyjádřené v napadeném rozsudku v bodech 25-27, k čemuž uvedl § 428 obchodního zákoníku a shrnul, že ustanovení § 428 odst. 3 obchodního zákoníku na daný případ vztáhnout nelze, neboť odlamování lůžku střešních tašek nebylo důsledkem skutečností, o kterých, že by žalovaný věděl musel vědět v době dodání zboží. Obdobně pak odcitoval body 29-31 rozsudku.
26. Žalovaný se dále zabýval otázkou promlčecí lhůty, k čemuž nejprve zrekapituloval závěry soudu prvního stupně a poté uvedl, že za rozhodné datum je třeba považovat předání domu podle § 563 odst. 1 obchodního zákoníku. Dům byl předán 17. 2. 2005 se seznamem nedodělků a závad, což soud prvního stupně uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí pod bodem 29. Žalovaný nesouhlasil s názorem soudu prvního stupně o tom, že nárok žalobce na odstranění vad dila spočívající v výměně střešního pláště není promlčen, uplatnění námitky promlčení v daném případě nelze považovat za rozporné s dobrými mravy, kdy měla žalobkyně v této věci od počátku právní asistenci. Žalovaný vysvětlil, že k tomu, aby byl nárok uplatněn včas v promlčecí době, musí být splněno to, že vada musí být oznámena během záruční lhůty a promlčecí doba běží vždy od včasného oznámení vady. Žaloba byla ovšem u soudu podána až dne 1. 9. 2011, čtyřletá promlčecí lhůta počala běžet podle § 393 odst. 2 obchodního zákoníku již dne 23. 6. 2005, kdy žalobkyně uplatnila v rámci záruční lhůty reklamaci střešních tašek, na základě této skutečnosti tak došlo k nespornému promlčení nároku žalobkyně z titulu vad dne 23. 6. 2009 a žaloba tak byla u soudu podána až po uplynutí tříleté promlčecí lhůty. Z průběhu dokazování vyplývá, že předmětem všech soudem citovaných reklamací žalobkyně byla výhradně a pouze vada spočívající v odlamování růžků tašek, což dokazuje i žaloba z 30. 8. 2011 podaná u soudu dne 1. 9. 2011. Odstranění této vady se také žalobkyně domáhala. Podle žalovaného je vše podstatné to, že žalobkyně svůj nárok z titulu vady, která sice byla oznámena během záruční lhůty, neuplatnila u soudu v rámci čtyřleté promlčecí lhůty, tedy nejpozději dne 23. 6. 2009, k čemuž žalovaný opětovně odkázal na ustanovení § 393 odst. 2 obchodního zákoníku, které odcitoval. Poukázal dále na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Odo 1616//2005, dále zmínil předchozí zrušující rozhodnutí odvolacího soudu v této věci č. j. 90 Co 627/ 2014-208, podle něhož se při odlamování růžků tašek jednalo stále o stejnou neodstranitelnou vadu, kterou se nepodařilo i přes poskytnutí dalších lhůt žalovanému odstranit. Toto stanovisko směřuje k závěru, že se nejednalo o nové vady, ohledně nichž by počala běžet promlčecí doba vždy od jejich řádného uplatnění, s čímž koresponduje i to, že žalobkyně reklamovala odlamování růžků střešních tašek dopisem z 23. 6. 2005 a všechny další ostatní dopisy byly jen urgencemi vyřízení reklamace. Žalovaný rovněž citoval z dopisu právního zástupce žalobkyně ze dne 15. 6. 2011 a dovodil, že i z tohoto dopisu vyplývá, že se jedná o již dříve vytknuté vady – praskání spodních pravých růžků střešní krytiny. Pokud soud prvního stupně akceptoval skutečnost, že žalovaný poskytl žalobkyni záruku na střechu v trvání 30 let, tak je to zcela irrelevantní, podstatné je to, že žalobkyně vady sice v záruční době reklamovala, ale neuplatnila je včas u soudu podle § 393 odst. 2 obchodního zákoníku. Uvedený závěr žalovaný několikrát zopakoval v různých kontextech, poukázal na ne zcela srozumitelný závěr soudu vyjádřený na straně 9 v bodě 25 odůvodnění rozsudku, který odcitoval. Zopakoval, že žalobkyně musela o vadě

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

spocívající v odlamování růžků střešních tašek vědět již v roce 2005, i když je reklamovala dopisem z 15. 6. 2011, což však žádná nová reklamační nebyla.

27. V závěru odvolání žalovaný shrnul, že v případě odlamování růžků střešních tašek nejde o vadu, která by narušovala funkčnost střešního pláště, střecha i po 20 letech funguje bezchybně a nejedná o závady neodstranitelné, stačí pouze vyměnit poškozené tašky za tašky nové.
28. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobu v plném rozsahu zamítne a žalovanému přizná náhradu řízení před soudy všech stupňů.
29. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k odvolání žalobkyně na své odvolání odvolací námitky žalobkyně odmítl. Nesouhlasil s názorem žalobkyně, že v řízení bylo prokázáno, že byl použit nevhodný spojovací materiál, nevhodné pozinkované hřebíky a nevhodný technologický postup. K tomu odkázal znalecký posudek znalce Ing. Samce ohledně použití pozinkovaného hřebíků. Tyto své odborné závěry dále rozebral, odmítl znalecký posudek znalce Ing. Mikeše, ohledně něhož poukázal na nedostatečnou znaleckou kvalifikaci, zejména pak odmítl tvrzení znalce o tom, že měla být při zatluštění použita plynová pistole, že nebyl dodržen technologický postup při přibíjení hřebíků a došlo tak mechanickému poškození hřebíků. Uvedené tvrzení je zavádějící a nesprávné. Poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 1040/2009, z něhož citoval a opakovaně zdůraznil, že reklamační esteticke vady dřevěného štítu obložení byla žalobkyní uplatněna až po uplynutí záruční doby. Nesouhlasil s požadavkem žalobkyně, aby střecha byla provedena podle příručky nějaké oborové organizace (Cech klempířů, pokrývačů a tesařů z roku 2014). Odmítl nárok žalobkyně na záměnu střešní krytiny nebo její změnu či úpravu, poukazoval znalecký posudek znalce Samce, který potvrdil jako zdroj opakovaného odlamování růžků střešních tašek neodbornou chůzí po střešní krytině. Znovu odkázal na své odvolání a žádal potvrzení rozsudku v zamítavých výrocích, když odmítá svoji odpovědnost za žalobkyní tvrzené vady.
30. Odvolací soud přezkoumal podle § 212 podle § 212 a odst. 1 a 5 o. s. ř. v mezích obou podaných odvolání (§ 206 odst. 2 o. s. ř.) správnost napadeného rozsudku, včetně správnosti postupu v řízení, které jeho vydání předcházelo a ani jedno odvolání neshledal opodstatněným.
31. Soud prvního stupně po doplnění řízení poté, kdy Nejvyšší soud ČR k dovolání žalovaného svým rozsudkem ze dne 26. 5. 2021, č. j. 32 Cdo 3915/2019-865, zrušil rozsudky soudů obou stupňů a věc vrátil soudu k dalšímu řízení, zjistil skutkový stav správně a vyvodil z něj i správné závěry právní. Lze shrnout, že žalobkyně se domáhala bezplatného odstranění v podstatě dvou typů vad, a to 1. vady střechy a 2. esteticke vady na dřevěném obložení štítu stavby domu. V řízení bylo vypracováno několik znaleckých posudků: znalecký posudek znalce Ing. Radka Samce, znalecký posudek znaleckého ústavu BESTEX, s.r.o. a znalecký posudek znalce Ing. Karla Mikeše, Ph.D. Kromě toho byl vyslechnout jako svědek znalec Ing. L. M., který ve věci vypracoval znalecký posudek na žádost výrobce střešních tašek. Ze všech těchto znaleckých posudků jednoznačně vyplývá, že střecha domu č. p. xxx, který je součástí parcely st. xxx v obci Xxx, katastrální území Xxx u Xxx je vadná, znalci nebyli schopni určit jednoznačnou příčinu praskání růžků střešních tašek; připustili, že těchto příčin může být více, může jít o výrobní vadu, chybný technologický postup při pokládce střechy dále nedodržení normy výrobce pro větrací průřez pod střešní krytinou, chybně mohla být provedena i pokládka střešních tašek. Znalci připustili též, že příčinou praskání tašek může být i to, že při následných pracích na střeše, například při instalaci hromosvodu, či při místním šetření za účelem zjištění stavu střechy mohlo dojít k poškození při chůzi dotčených osob po střeše, nicméně toto tvrzení v řízení zůstalo neprokázáno, respektive představuje pouhou domněnku, když z pouhého vyjádření znalce Ing. Samce, že „*při provádění kontrol laťování byl asistentem na střeše zaznamenán drobný zvuk praskajících tašek způsobený pohybem po střeše zástupcem majitelky domu*“ ..., takovýto závěr učinit nelze. Z hlediska posouzení toho, zda trpí vadami či nikoliv, je však nerozhodné, jaká je možná další příčina této vady, podstatné je to, že vada se v záruční době projevovala, střešní tašky opakovaně praskaly, což ostatně žalovaný ani nesporel. K tomu je třeba poznamenat, že žalovaný ve svém prvním vyjádření k žalobě ze dne 30. 11. 2011 sám připustil, že

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

žalobkyně vady střešních tašek reklamovala po předání stavby, žalovaný reklamaci postoupil výrobci tašek střešní ve společnosti KM Beta, která ji nejprve odmítla, ovšem poté ji však sama uznala s tím, že jde výrobní vadu střešních tašek a následně provedl žalovaný jejich výměnu.

32. Žalobkyně vady střechy reklamovala opakovaně, přičemž odvolací soud k námitce žalovaného o tom, že žalobkyně odstranění vad neuplatnila řádně žalobou v obecné čtyřleté promlčecí době podle § 397 obchodního zákoníku, která podle § 393 odst. 2 obchodního zákoníku začne běžet ode dne včasného oznámení vady během záruční doby, odvolací soud shodně s právním názorem, který vyjádřil ve svém předchozím potvrzujícího rozsudku ze dne 11. 9. 2019 uvádí, že z hlediska posouzení důvodnosti námitky promlčení je podstatné to, že v říjnu 2008 byla provedena kompletní oprava střechy, kdy byly odstraněny veškeré dosud reklamované vady, střecha byla poté bez vad a pokud se vady střechy objevily znovu, což se také stalo, je třeba dovodit, že se jedná o novou reklamaci, která byla rovněž uplatnila řádně a včas podle § 562 odst. 2 obchodního zákoníku. Pokud žaloba byla podána dne 1. 9. 2011, je zřejmé, že se tak stalo v čtyřleté promlčecí době podle § 397 obchodního zákoníku a podle § 393 odst. 2 věta druhá obchodního zákoníku. Odvolací soud tak nesdílí názor, který podle žalovaného vyjádřil ve svém prvním zrušujícím rozhodnutí ze dne 24. 3. 2015, podle něhož podle něhož se „*při odlamování růžku tašek jednalo stále o stejnou neodstranitelnou vadu, kterou se nepodařilo i přes poskytnutí dalších lhůt žalovanému odstranit. Toto stanovisko směřuje k závěru, že se nejednalo o nové vady, ohledně nichž by počala běžet promlčecí doba vždy od jejich řádného uplatnění, s čímž koresponduje i to, že žalobkyně reklamovala odlamování růžku střešních tašek dopisem z 23. 6. 2005 a všechny další ostatní dopisy byly jen urgencemi vyřízení reklamace*“. Takovýto názor z uvedeného usnesení dovodit nelze, žalovaný tyto závěry nesprávně interpretuje. Odvolací soud v tomto svém zrušujícím rozhodnutí (v jiném složení senátu) pouze dovodil, že je třeba zkoumat, zda následné reklamace byly reklamacemi identických tašek, které byly vyměněny, či jiných střešních tašek, k jejichž poškození mohlo dojít pohybem pracovníků po střeše ...což je podstatné pro zjištění, zda se jednalo o vadu odstranitelnou, kterou žalobkyně sice opakovaně reklamovala, ale nebyla žalovaným odstraněna, či se jednalo o nové vady, které byly následně žalobkyní reklamovány v rámci záruční doby. Pokud tedy soud prvního stupně žalobě vyhověl v rozsahu požadavku žalobkyně na odstranění vad střechy spočívající v praskání růžků střešních tašek výměnou střešního pláště způsobem popsáním ve výroku I. rozsudku, je toto jeho rozhodnutí zcela správné. Odvolací soud neshledává účelným doplnit dokazování dalším znaleckým posudkem za stavu, kdy v řízení bylo vypracováno několik znaleckých posudků, které, byť mají některé své odborné závěry odlišné, tak se shodují v tom, že střešní tašky vykazují vady, tedy střecha byla zhotovena vadně, rozdílné názory znalců se týkají pouze možných příčin vadnosti střechy. Vypracování nového znaleckého posudku by bylo neúčelné za stavu, kdy jde o posouzení odborné otázky a rozhodnutí soudu nemá být, souborem *znaleckých posudků* jenom proto, že některá ze stran s jejich závěry nesouhlasí. Nadto je třeba k odvolacím námitkám žalovaného uvést, že žalovaný znalecké posudky interpretuje selektivně a z takto vybraných dílčí odborných závěrů činí sám své vlastní odborné závěry, aniž by je důkazně podložil.
33. Žalobkyně při odvolacím jednání dne 23. 10. 2024 postupem podle § 43 odst. 1 o. s. ř. odstranila vady žalobního petitu tak, že upřesnila technologický postup výrobce tašek, podle něhož má být výměna střešního pláště provedena – jde o Technologický postup výrobce tašek KN Beta 5/2017 a KN Beta 10/2019 a Pravidla pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy z r. 2014 - tak, aby tento byl vykonatelný v souladu s požadavkem Nejvyššího soudu ČR. Odvolací soud proto napadený rozsudek ve výroku I. potvrdil podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný, a to ve znění upřesněném žalobkyní při odvolacím jednání.
34. Výrok II. rozsudku soudu prvního stupně ohledně požadavku žalobkyně provést opravu střechy spočívající v opravě ohybu přesahu krovu, v rozteči laťování pro pokládku tašek, nedodržení minimální velikosti větracího průřezu krytinou a v průhybu krovu nad povolenou mez (výrok II.

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

body 2-5.) odvoláním žalobkyně dotčen nebyl, a zůstal tak pro přezkumné činnosti odvolacího soudu podle § 206 odst. 2 o. s. ř.

35. Ohledně požadavku žalobkyně na odstranění estetické vady díla (výrok II. rozsudku, když odvolací soud poukazuje na nesprávné číslování výrokové části) soud prvního stupně učinil rovněž správná skutková zjištění, která správně posoudil i po stránce právní. V intencích právního názoru vyjádřeného Nejvyšším soudem ČR v jeho zrušujícím rozsudku rozlišil reklamace každého štítu fasády domu, tedy východního štítu a západního štítu, když třeba uvést, že komplexní oprava provedená v říjnu 2008 se týkala pouze střechy domu, nikoliv této estetické vady. Odvolací soud sdílí názor soudu prvního stupně o tom, že žalobkyně estetickou vadu na východním štítu reklamovala dne 17. 2. 2005 při předání díla, opravu urgovala dne 23. 6. 2005, poté však tuto vadu nejenže nereklamovala (což ostatně ani nebylo třeba, neboť tak již učinila), ale ani neuplatnila žalobou u soudu v obecné čtyřleté promlčecí době podle § 397 obchodního zákoníku počítané podle § 393 odst. 2 věta druhá obchodního zákoníku ode dne včasného uplatnění vady, tedy od 17. 2. 2005. Žaloba byla u soudu podána až 1. 9. 2021 a tedy požadavek žalobkyně na odstranění estetické vady na **východním štítě** je promlčen. V případě vady na **západním štítě** soud prvního stupně správně zjistil, že žalobkyně tuto vadu uplatnila až dopisem dne 18. 12. 2008, tedy po uplynutí tříleté záruční promlčecí doby počítané od předání domu dne 17. 2. 2005, a tudíž opožděně. Za této situace soud prvního stupně nepochybil, když právo na bezplatné odstranění vady v souladu § 562 odst. 2 písm. c) obchodního zákoníku žalobkyni nepřiznal. K její námitce o tom, že v daném případě se neuplatní tříletá záruční doba podle § 560 odst. 3 obchodního zákoníku proto, že vady vznikly po době uvedené v odstavci 2, avšak byly způsobeny porušením povinností zhotovitele odvolací soud uvádí, že tyto vady nevznikly po uplynutí záruční doby ale objevily se již v záruční době, jak je zřejmé z reklamace ze dne 18. 12. 2008, prakticky již krátce po převzetí díla, takže aplikace tohoto zákonného ustanovení zde nepřichází v úvahu, a to rovněž proto, že nelze dovodit, že by vady byly způsobeny porušením povinností zhotovitele, čímž je třeba rozumět například to, pokud by žalovaný jako zhotovitel dodal žalobkyni chybný návod k použití, či dílo bylo předáno ve vadném obalu a podobně. Nejde ani o případ uvedený v § 428 odst. 3 obchodního zákoníku za použití § 562 odst. 3 obchodního zákoníku, kdy by vady díla byly důsledkem skutečností, o kterých žalobce jako zhotovitel věděl nebo musel vědět v době předání díla žalobkyni. Žalobkyně sice poukazovala na chybný postup žalovaného, který použil při montáži štítového obložení nevhodný spojovací materiál, nevhodné pozinkované hřeby a zvolil nevhodný technologický postup spočívající v mechanickém zatloukání těchto hřebů na místo použití plynové pistole, z výsledků dokazování v řízení před soudem prvního stupně však nelze dovodit, že by o těchto skutečnostech žalovaný věděl, respektive musel vědět již při předání díla. Žalobkyně v tomto směru žádná skutková tvrzení neuplatnila a byť lze konstatovat, že důsledkem estetické vady jsou právě tyto skutečnosti, které v řízení byly jednoznačně prokázány zejména znaleckými posudky, tak se o případ uvedený předpoklad § 428 odst. 3 obchodního zákoníku za použití § 562 odst. 3 obchodního zákoníku z uvedených důvodů nejedná.
36. Odvolací soud k procesním aspektům zamítavého výroku II. ohledně estetické vady uvádí, že žalobkyně podáním ze dne 10. 11. 2021 doručeným soudem prvního stupně dne 11. 11. 2021 vzala žalobu částečně zpět ohledně požadavku na odstranění estetické vady díla, a to s poukazem na to, že žalovaný dne 2. 1. 2019 a 3. 11. 2019 estetické vady díla odstranil, byť bylo řízení později zjištěno, že se tak nestalo bezplatně. Za této situace odpadl předmět sporu, žalobkyně proto vzala žalobu zpět, soud prvního stupně svým usnesením ze dne 31. 3. 2022 opraveným usnesením ze dne 5. 5. 2022 řízení v tomto rozsahu zastavil, nicméně k odvolání žalovaného Městský soud v Praze jako soud odvolací svým usnesením ze dne 1. 7. 2022 prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že částečné zpětvzetí žaloby ze dne 10. 11. 2021 není účinné, a to s poukazem na ust. § 96 odst. 6 o. s. ř. proto, že žalovaný plnil po pravomocném rozhodnutí odvolacího soudu 11. 9. 2019 v mezidobí tak, jak mu bylo uloženo a za této situace podmínky pro to, aby řízení bylo zastaveno, splněny nejsou. Za stavu, kdy odpadl předmět sporu, je zřejmé, že soud prvního stupně nemohl

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

rozhodnout jinak než žalobu v tomto rozsahu zamítnout, neboť žalovanému již nelze uložit, aby vady díla spočívající v estetických vadách odstranil bezplatně, protože tak již učinil, byť se tak stalo podle tvrzení žalobkyně za úplatu. V dalším řízení o bezplatném odstranění vad díla však jde o to, aby bylo zjištěno, zda byl tento žalobní požadavek uplatněn důvodně či nikoliv. Soud prvního stupně dovedl, že žaloba v tomto rozsahu důvodná nebyla tak, jak vyplývá z výše uvedeného a odvolací soud tento závěr shledává zcela správným.

37. Odvolací soud tak uzavírá, že odvolací důvody podle § 205 odst. 2 písm. b), d), e) a g) o. s. ř. naplněny nejsou. Rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. proto potvrdil podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný ve znění upřesněného žalobního petitu při odvolacím jednání dne 23. 10. 2024 tak, jak to vyplývá z části tohoto rozsudku. Podle téhož zákonného ustavení pak potvrdil též napadený rozsudek ve výroku II. ohledně požadavku žalobkyně na odstranění estetické vady díla.
38. Soud prvního stupně nepochybil ani ve výroku o nákladech řízení účastníků, když úspěch účastníků řízení byl v zásadě stejný, každý z nich si proto podle § 142 odst. 2 o. s. ř. ponese náklady řízení ze svého. Rozsudek byl proto potvrzen i v nákladovém výroku účastníků ad III. podle téhož zákonného ustanovení.
39. O náklady řízení státu soud prvního stupně rozhodl správně podle § 148 odst. 1 o. s. ř. když s ohledem na výsledek sporu uložil každému z účastníků povinnost nahradit státu náklady řízení z jedné poloviny. Pochybil však při vyčíslení těchto nákladů: náklady řízení státu představují celkovou částku 162 826,21 Kč (znalečné 9 194 Kč č. l. 82 spisu, znalečné 3 330,25 Kč – č. l. 110 spisu, znalečné 4 996,79 Kč a 3 330,25 Kč, celkem 8 327,04 Kč – č. l. 164 spisu, znalečné 3 332,45 Kč – č. l. 250 spisu, svědečné 2 216 Kč - č. l. 272 spisu, znalečné 2 057 Kč - č. l. 431 spisu, znalečné 43 377,99 Kč – č. l. 642 spisu, znalečné 8 992,53 Kč – č. l. 716 spisu, znalečné 75 165,20 Kč – č. l. 1 285 spisu a znalečné 10 164 Kč – č. l. 1 547 spisu – nikoliv 21 659 Kč, jak uvedl soud prvního stupně, když usnesení soudu prvního stupně ohledně znalečného v této výši bylo v odvolacím řízení změněno. Žalobkyně na zálohách zaplatila 5 000 Kč a žalovaný 55 000 Kč, což znamená, že z výsledné sumy nákladů řízení státu ve výši **166 156,46 Kč** je každý z účastníků povinen zaplatit 83 078 Kč (po zaokrouhlení na celé koruny) po odečtení zaplacených záloh žalobkyně zaplatí **78 078 Kč** a žalovaný **28 078 Kč**. Odvolací soud proto napadený rozsudek ve výrocích ad IV. a V. postupem podle § 220 odst. 1 o. s. ř. ohledně výše nákladů řízení státu změnil, jak to vyplývá z výše uvedeného, jinak ho v těchto výrocích taktéž potvrdil podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný.
40. Rovněž v odvolacím řízení byl úspěch obou účastníků stejný, proto si každý z nich ponese náklady tohoto řízení ze svého (§ 142 odst. 2 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, a to za podmínek uvedených pod body 237 o.s.ř.

Praha 23. říjen 2024

Mgr. René Fischer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.